

på, at retten har fundet det nødvendigt at dømme for vold mod eller trusler om vold mod vidner. Der synes at være tilstrækkelige muligheder for at idømme passende straffe i disse situationer inden for de strafferammer, der i dag findes i straffeloven. Dertil kommer, at Østre Landsret i sit høringssvar udtaler, at lovforslagets ordlyd forekommer for ubestemt. Østre Landsret udtaler: »Ordene »eller på anden måde begår strafbar handling« forekommer for ubestemte, således at f.eks. fremsættelse af injurier efter straffelovens § 267 er omfattet. Hertil kommer, at ordene tillige omfatter hele særlovgivningen. Landsretten henstiller, at det præciseres, hvilke lovovertrædelser der sigtes til.« Justitsministeren har ikke ønsket at ændre ordlyden af bestemmelsen, hvorfor man kan frygte, at bestemmelsen vil blive meget vanskelig for retterne at håndtere.

Med hensyn til at åbne mulighed for anonyme vidner er der heller ikke under udvalgsbehandlingen fremkommet oplysninger, der kan begrunde et så afgørende brud med det grundlæggende retsprincip i de vestlige retsstaters om, at en anklaget skal have ret til at vide, hvem der vidner imod ham, for at han kan tilrettelægge sit forsvar, og for at sikre, at vidneudsagn ikke bliver brugt i personligt hævnøjemed. Dertil kommer, at Danmark, som det fremgår af svaret på udvalgets spørgsmål nr. 15, ville komme til at indtage en kedelig særstilling i forhold til størstedelen af de lande i den vestlige verden, der har retsstatsideen tilfælles. Og der er intet, der gør det sandsynligt, at kriminaliteten i Danmark skulle være af et sådant særligt omfang eller af en sådan særlig grovhed i forhold til disse lande, at det kan begrunde et så drastisk skridt mod svækkelse af retssikkerheden.

Endelig vender mindretallet sig også mod lovforslaget om, at retten kan afgøre, at tiltalte skal udtale sig, inden han har hørt alle vidneforklaringerne. Dels har en sigtet ingen pligt til at udtale sig overhovedet, dels er det af stor betydning for et forsvar, at den tiltalte kender alt det, han skal forsvare sig imod. Mindretallet er enig i det, der er baggrunden for lovforslaget, nemlig at det er både betænkeligt og beklageligt, hvis mange vægrer sig ved at vidne af angst for eventuelle repressalier. Derfor er det vigtigt med oplysning om, at vold mod og trusler om vold mod 'tilfældige' vidner er meget

sjældent forekommende, samt at der allerede i dag gives retten forskellige muligheder for at beskytte vidner.

Ændringsforslag

Af et *mindretal* (S og RV), tiltrådt af et *mindretal* (SF):

Til titlen

1) Ordene »og retsplejeloven« udgår.

Til § 2

2) Paragraffen udgår.

Til § 3

3) *Stk. 2* udgår.

Til § 4

4) I paragraffen udgår »§ 1«, og i stedet indsættes: »Loven«.

Bemærkninger

Til nr. 1 - 4

Forslagsstillerne finder, at der knytter sig væsentlige retssikkerhedsmæssige betænkeligheder til en ordning, hvor der gives adgang til at føre vidner, uden at tiltalte skal gøres bekendt med vidnets identitet.

Forslagsstillerne har noteret sig, at det under udvalgsbehandlingen ikke er blevet godtgjort, at der i den praktiske retsanvendelse eksisterer et behov for at kunne føre anonyme vidner i den form, justitsministeren har foreslået i lovforslaget. Forslagsstillerne har ligeledes noteret sig, at ingen af de lande, vi normalt sammenligner os med på det retspolitiske område, tillader anvendelse af anonyme vidner.

Forslagsstillerne har bemærket, at rigsadvokaten har igangsat et arbejde med henblik på gennem administrative foranstaltninger at forbedre beskyttelsen af vidner, og forslagsstillerne ønsker i denne forbindelse at understrege, at vidner skal kunne komme til og fra retsbygningen og kunne opholde sig i retsbygningen uden at skulle passere eller være i rum med eventuelle tilhængere af tiltalte.